Měsíc ví, co nevím já - Černocká, Petra

Měsíc tvář mi nežně hladí,
dobře ví jak já se trápím,
kdy už spát mi tiše radí,
měsíc ví, co je být sám.

Z dlaně prý mi bude hádat,
jestli láska má se vrátí,
verše prý mi bude skládat
a psát je na okenní rám.

Měsíc ví, co nevím já,
že můj kluk se s jinou líbá,
s jinou dívkou se vídá,
rodinnou růži má,
s jinou dívkou se vídá,
o mně málo už dbá.

Neví sám, co vlastně schání,
dívčí jména se mu pletou,
nezná sám svá vlastní přání,
nemá nic o co by stál.

Každý žal se jednou ztratí,
z praxe málo času zbývá,
svítá, slunce střechy zlatí,
měsíc šel zas o dům dál.

Měsíc ví, co nevím já,
že můj kluk se s jinou líbá,
s jinou dívkou se vídá,
rodinnou růži má,
s jinou dívkou se vídá,
o mně málo už dbá.

Měsíc ví, co nevím já,
že můj kluk se s jinou líbá,
s jinou dívkou se vídá,
rodinnou růži má,
s jinou dívkou se vídá,
o mně málo už dbá.

Měsíc ví, co nevím já,
že můj kluk se s jinou líbá,
s jinou dívkou se vídá,
rodinnou růži má,
s jinou dívkou se vídá,
o mně málo už dbá.